

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/729/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812207905
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812207905.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi S. Y., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom U. XXXX/XX, M., toho času na neznámom mieste, zastúpenému procesnou opatrovníčkou Bc. Hedvigou Mázikovou, tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Revúca, v konaní o zaplatenie 151,17 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4C/19/2013-64 zo dňa 22. 08. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania mení tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 6,10 € a trovy právneho zastúpenia v sume 21,40 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Soukeník - Štrpka, s. r. o., vedený v U. banke, a. s., pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 103,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 81,49 € od 12. 06. 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 21,88 € od 12. 08. 2010 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo odôvodnil tým, že navrhovateľ aj odporca mali v konaní čiastočný úspech.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 151,17 € s príslušenstvom, spočívajúcim v úroku z omeškania a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že ako postupník uzavrel so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., na strane postupcu Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky uvedenej v prílohe tejto zmluvy. Vo vzťahu k navrhovateľom uplatnenému nároku okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej telekomunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky. Navrhovateľ uplatnený nárok odvodzoval zo Zmluvy o pripojení, pričom návrh špecifikoval tak, že suma 151,17 € pozostáva zo sumy, ktorá predstavuje nezaplatené služby v sume celkom 103,37 € a zo sumy 47,80 €, ktorá predstavuje zmluvnú pokutu.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne, preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 103,37 € zodpovedajúcu cene nezaplatených poskytnutých služieb. V časti o zaplatenie sumy 47,80 € uplatnenej navrhovateľom titulom zmluvnej pokuty okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, pričom konštatoval, že v súdnej veci dospel k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute „v prípade porušenia zmluvných povinností“ s demonštratívnym výpočtom určitých povinností, podmienky určitosti právneho úkonu nespĺňa. Konštatoval, že Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj zmluvné podmienky, obsahuje niekoľko povinností účastníka zmluvného vzťahu (v danom prípade odporcu) rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie, porušenie ktorej povinnosti je sankcionované zmluvnou pokutou. Demonštratívny výpočet určitých povinností je len príkladný a svojou neurčitosťou neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti.

Okresný súd ďalej uviedol, že dospel tiež k záveru, že dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné aj z toho dôvodu, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Zmluvná pokuta však musí byť dojednaná nepodmienečne to znamená, že dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V súdenom prípade je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon navrhovateľa a to vypojenie SIM karty, preto je podľa názoru okresného súdu dojednanie o zmluvnej pokute aj z tohto dôvodu neplatné. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti okresný súd konštatoval, že neboli splnené podmienky pre priznanie nároku na zmluvnú pokutu, preto návrh navrhovateľa v časti zodpovedajúcej nároku na zmluvnú pokutu ako nedôvodný zamietol.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa v podaní zo dňa 10. 09. 2013 navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku okresného súdu v rozsahu, v ktorom mu okresný súd nepriznal náhradu trov konania. Zdôraznil, že odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) Zmluvu o pripojení. Predmetom tejto Zmluvy o pripojení bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) odporcovi (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Odporca sa zaviazal riadne odoberať v zmluve dohodnutú službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve o pripojení resp. Dodatku. Navrhovateľ podal proti odporcovi na súd prvého stupňa žalobu o zaplatenie 151,17 € s prísl. z dôvodu nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení resp. Dodatku ku Zmluve o pripojení. Dňa 05. 09. 2013 bol navrhovateľovi doručený rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 22. 08. 2013, ktorým okresný súd navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a to aj napriek skutočnosti, že navrhovateľ mal v konaní väčšinový úspech. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, preto mal v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP náhradu trov rozdeliť pomerne k neúspechu navrhovateľa v konaní. Na podporu uvedeného právneho názoru poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 01. 2011 sp. zn. 6M Cdo 19/2010, kde NS SR v Bratislave uviedol: „Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 142 ods. 2 OSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch účastníkov (oboch strán) vo veci a od úspechu účastníka (vítanej strany) odpočítať jeho neúspech (t. j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva“. Navrhovateľ zdôraznil, že celková žalovaná suma bola 151,17 €, z ktorej súd priznal navrhovateľovi sumu 103,37 €, čo predstavuje úspech navrhovateľa vo výške 68,38 %. Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že celkový úspech vo veci mal navrhovateľ a to vo výške 36,76 % (vypočítaný ako rozdiel úspechu navrhovateľa 68,38 % a úspechu odporcu 31,62 %). Celkový úspech navrhovateľa vo veci bol väčší ako jedna tretina. Navrhovateľovi preto prináleží náhrada trov konania vo výške 36,76 % z uplatnených trov konania. V závere odvolania navrhovateľ uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd podľa § 220 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že navrhovateľovi prizná právo na náhradu trov konania.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu), alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu resp. neúspechu účastníkov konania. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak na strane navrhovateľa ako aj na strane odporcu. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej; čím viac súd vyhovel žalobnému petitu, tým je väčšia miera úspechu navrhovateľa a naopak, čím je väčší rozsah, v ktorom súd žalobu zamietol, tým je väčšia miera úspechu odporcu. Podľa miery úspechu môže súd o náhrade trov konania rozhodnúť jedným zo spôsobov vymedzených v ust. § 142 ods. 1, 2 a 3 OSP. Ustanovenie § 142 ods. 2 OSP upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania v prípade, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný. Ak účastník nemal plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každý účastník (navrhovateľ aj odporca) je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu.

V danom prípade si navrhovateľ podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 151,17 € s prísl.. Zo žalovanej sumy v uvedenej výške mu okresný súd priznal sumu 103,37 € s prísl., čo predstavuje úspech navrhovateľa v spore v rozsahu 68,38 %. Po odpočítaní úspechu odporcu v rozsahu 31,62 % je zrejme, že navrhovateľ bol úspešný v spore v rozsahu 36,76 %, čo znamená, že mu prináleží náhrada trov konania zodpovedajúca 36,76 % z celkovo uplatnených trov konania. Zo spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ si uplatnil trovy konania zodpovedajúce zaplatenému súdnemu poplatku za podaný návrh na začatie konania vo výške 16,50 € a trovy právneho zastúpenia zodpovedajúce odmene za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie, podanie návrhu na začatie konania) 2 x po 16,60 €, režijnému paušálu k uvedeným úkonom právnej služby 2 x po 7,63 € a 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu vo výške 9,70 €; spolu 58,15 €. Z takto uplatnených trov konania a trov právneho zastúpenia po aplikácii ust. § 142 ods. 2 OSP prináleží navrhovateľovi náhrada trov konania vo výške 6,10 € (16,50 € x 36,76 %) a trov právneho zastúpenia vo výške 21,40 € (58,15 € x 36,76 %), preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia s tým, že o spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia rozhodol podľa ust. § 149 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.